

Sygn. akt IV CZ 145/11

## POSTANOWIENIE

Dnia 16 marca 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Marta Romańska (przewodniczący)

SSN Krzysztof Pietrzykowski (sprawozdawca)

SSN Maria Szulc

ze skargi uczestniczki postępowania  
o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym postanowieniem  
Sądu Okręgowego w G.  
z dnia 30 czerwca 2010 r., w sprawie z wniosku E. P., M. P., D. P. i T. P.  
przy uczestnictwie D. B.  
o wpis,  
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej  
w dniu 16 marca 2012 r.,  
zażalenia uczestniczki postępowania  
na postanowienie Sądu Okręgowego w G.  
z dnia 14 czerwca 2011 r.,

**oddala zażalenie.**

Uzasadnienie

D. B. złożyła skargę o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym postanowieniem Sądu Okręgowego w G. z dnia 30 czerwca 2010 r., podając jako podstawę prawną nieważność postępowania, bowiem nie była należycie reprezentowana w pierwszej i drugiej instancji przez profesjonalnego pełnomocnika i tym samym była pozbawiona możliwości działania (art. 401 pkt 2 k.p.c.). Jako drugą podstawę wskazała (art. 403 § 2 k.p.c.) wykrycie takich środków dowodowych, z których nie mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu, mianowicie postanowienia Sądu Rejonowego w G. z dnia 6 kwietnia 1994 r. w sprawie z wniosku J. S. P. o stwierdzenie nabycia spadku po M. P. oraz postanowienia Sądu Rejonowego w G. z dnia 9 lutego 1998 r. w sprawie z wniosku E. M. P. o stwierdzenie nabycia spadku po J. S. P.

Sąd Okręgowy w G. postanowieniem z dnia 14 czerwca 2011 r. odrzucił skargę uczestniczki postępowania D. B. o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym postanowieniem Sądu Okręgowego w G. z dnia 30 czerwca 2010 r. Podkreślił m.in., że nie stanowi nowego dowodu w rozumieniu art. 403 § 2 k.p.c. dowód, z którego strona mogła skorzystać przy dołożeniu należytej staranności (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 lipca 2010 r., I CSK 601/09, niepubl.). Skarżąca tymczasem powołała się na dwa wskazane w skardze postanowienia w piśmie procesowym z dnia 16 kwietnia 2010 r. stanowiącym uzupełnienie apelacji od postanowienia Sądu Rejonowego w G. z dnia 25 listopada 2010 r. w przedmiocie wpisu.

Uczestniczka postępowania wniosła zażalenie wniosła zażalenie na postanowienie Sądu Okręgowego w G. z dnia 14 czerwca 2011 r., zarzucając naruszenie art. 410 § 1 i art. 403 § 2 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 403 § 2 k.p.c., można żądać wznowienia postępowania m.in. w razie wykrycia takich okoliczności faktycznych lub środków dowodowych, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy, a z których strona nie mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu. Pierwsza przesłanka określona w tym przepisie została spełniona, bowiem wskazane w skardze dwa postanowienia Sądu Rejonowego w G. niewątpliwie mogły mieć wpływ na wynik sprawy. Nie została

natomiast spełniona druga przesłanka, bowiem - jak trafnie podkreślił to Sąd Okręgowy w G. - uczestniczka postępowania nie tylko mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu z tych środków dowodowych, ale z nich skorzystała, skoro powołała się na wspomniane postanowienia w piśmie procesowym stanowiącym uzupełnienie apelacji.

Z przedstawionych powodów orzeczono, jak w sentencji (art. 398<sup>14</sup> w związku z art. 394<sup>1</sup> § 3 k.p.c.).